

Opera Trionfo brengt charmante voorstelling van vergeten meesterwerk

THEATER / RECENSIE

Opera Trionfo is terug in de Haarlemse Stadsschouwburg. En hoe. Het gezelschap dat hier voor de renovatie graag zijn producties in première bracht, viert zijn 10-jarig bestaan. Dat doet het met charmante voorstelling van een vergeten meesterwerkje.

Opera Trionfo heeft een uitstekende neus voor ten onrechte verwaarloosd repertoire. Dit keer dook het een innemende 'erotische' operette van Arthur Honegger op. 'Les aventures du roi Pausole' van Honegger. Vocale solisten en het Nieuw Ensemble o.l.v. Ed Spanjaard. Regie: Elsina Jansen. Decor: Jos Groenier. Kostuums: Martina Fehmer. Gezien: 9/10, Stadsschouwburg, Haarlem. Nog te zien: o.a. 20/12 in Muziekgebouw aan 't IJ in Amsterdam en 21/12 in Theater de Vest in Alkmaar.

roi Pausole' was destijds in Frankrijk razend populair maar werd in Nederland nooit eerder opgevoerd.

Zou het door het onderwerp komen? Veelwijverij, triootjes of travestie, weinig is te dol in het libretto van Albert Willemetz naar een roman van Pierre Louÿs. Vandaag de dag mis-

schien weinig opzienbarend maar anno 1930 beslist pikant.

Koning Pausole, die voor elke dag van het jaar een andere koningin heeft, propageert de vrije liefde. Alleen niet natuurlijk als het zijn eigen dochter Aline betreft. Het streng opgevoede meisje gaat er met een travestiet vandoor en belandt uiteindelijk in de armen van de losbandige page Giglio.

Regisseuse Elsina Jansen heeft de licht ondeugende toon goed getroffen met hele en halve toespelingen maar zonder ooit expliciet te worden. Het resultaat is komisch maar nergens over de top.

Mooi is ook de sprookjesachtige encenering van Jos Groenier vol glitterdraden en harten. Daarmee wordt het motto van de operette "droom en werkelijkheid liggen soms dicht bij elkaar" passend verbeeld.

Opera Trionfo werkt vooral met jonge, aanstormende zangers en dat pakt hier wederom uitstekend uit. Simone Riksmen zingt innemend en ontroerend naturel als dochter Aline.

Ambroz Bajec-Lapajne maakt zonder te overdrijven van grooteunuch Taxis een stiekem rokkenjager. Francis van Broek-

huizen is als koningin van één nacht niet op haar mondje gevallen.

Fabio Trümpy charmeert als de page. En oudgediende Marc Pantus zet een komische, wat sarcastische koning neer.

Verrassend is de muziek van Honegger. Van een componist die ooit schreef dat hij meer van strenge vormen hield dan van kermismuziek en 'music hall' verwacht je niet zo snel een ope-

rette.

Honegger bedekt de lichte, sprankelende toets met een serieus, weemoedig vernis.

Muzikale knipogen gaan prachtig samen met oprechte gevoelens, het pittige ritme van een Spaanse dans laat zich rijmen met uitgesponnen melodieën, een innige vioolsolo staat naast boertige tromboneklanken, een sensuele saxofoon of een veelzeggende fluitpassage. Bij het Nieuw Ensemble komt het allemaal prachtig tot zijn recht. Dirigent Ed Spanjaard heeft hoorbaar feeling met deze muziek.

WINAND VAN DE KAMP

